

Bláznova ukolébavka

Věčně dokola, zas a zas naráží vlny života na skaliska naší vůle a našeho rozumu, dokud je nerozdrolí a nepozřou.

Nebudu vám lhát. Jsem designér lidských emocí, jsem uzurpátor jejich snů. Krmím jimi hladové chřtány nočních můr, které se probouzí za šedivými zdmi každodennosti. Znali jste chlápka z dvěstěsedmnáctky? Psal román a měl vize o Pilátu Pontském. Století vám uplyne tak rychle. Ani si nevšimnete, že Greta Garbo tančí s Lugosim věčný valčík a Sharon Stoneové táhne na nohy. Tenhleten janovan (jsem si skoro jistý, že to byl janovan, ale dost možná to byl Portugalec) jim tvrdil, že Země je placatá. Královna mu na to opáčila, že se má podívat na její ze slonoviny vyřezávaný glóbus. Možná padla zmínka o drogách. Každopádně toho námořníka potom zavřeli na třicet šestku a on tak nikdy nedojel do Ameriky, ačkoli dost přesvědčivě popisoval domorodé Hait'any. Jenže v tom románě se vyskytl ďábel a možná sami víte, jak nebezpečný je si s tím pacholkem zahrávat, obzvlášť, jestli s ním máte nějaký zkušenosti, jako reverend Lecter. Takový démonický stařík to byl a měl vám několik povedených sluhů. On mně totiž ten román předčítal večer z balkónu, mezi námi mříže a metr prostoru, takže to mělo atmosféru, obzvlášť když se bouřilo (třeba proti válce ve Vietnamu, měli jsme z toho tenkrát obrovskou švandu a sázeli hned na Formana, hned na Forresta). Asi o to století později si ten jeho román přečetl tenhleten kluk, co prohlásil, že zakřivení světa je relativní a spoustu dalších takových chytrých věcí. Od té doby se mu špatně spí, protože se mu zdá o Ježíši a pije zásadně Jacka Danielse. Občas z něj vypadne nějaké další moudro, třeba, že správný umělec musí zemřít mladý, anebo že doufá, že se dožije nových jater a následně androidích těl pro bohaté. Prý se hodlá kořit Hollywoodu filmovou avantgardou. Tuhle mě něco napadlo, ale nepoznamenal jsem si to dost rychle, protože jsem půjčil tužku chlápku z dvěstěsedmnáctky. Musel jsem slavnostně přísahat, že se jí nepobodám (jako by mě něco tak šíleného mohlo napadnout), a tak jsem ji přivázal na provázek, co tu nechaly myši a provlekl jsem ji mříží. Chlápek z dvěstěsedmnáctky mně ji ještě nevrátil. Zřejmě ji potřebuje na román. Ale je taky možný, že nesložil přísahu. Něco o kamenech to bylo. Nikdy nejsou dost ostrý na to, abys je nemohl ještě rozžhavit? Ne, to je spíš podobný Salierimu, tomu jak házel klacky pod nohy tomu druhému fotbalistovi, oba jsme je tu na chvíli měli, než je pohřbil filmový průmysl. Já bych určitě přišel s něčím originálnějším, víte, jak bych to... osvěcenějším. Něco o kamenech tam ale definitivně bylo. Rozum je jako kámen, neotesaný. Ne. Nevidíte dovnitř. Ne. Prozkoumaný. Totiž neprozkoumaný. Venku zase prší a společnost vyje na měsíc. Noc co noc. Neumí si najít lepší zábavu? Říkali mně, že vynalezli supermarkety. Takové ty s nákupními koši, které vám dají zadarmo, co se do nich vejde. Musí to být děsná legrace. Zkoušeli jste někdy do nákupního koše nacpat fungl nový Rolls Royce? V Rakousku prý zkoušeli do domů implantovat flóru. Jako by jim nebylo jasné, že nás příroda stejně co nevidět pozře, oni to musí ještě urychlovat. A hrají si s urychlovačem částic a objevují svět za světem. Zatím mají klapky na očích a může je to dovést jenom k šílenství. Počkat! Něco o šílenství tam taky bylo... Šílenství a kameny, anebo šílenství kamenů. Mohou kameny zešilet? Za předpokladu, že by měly rozum..., protože něco se musí porouchat, to vždycky, samozřejmě, vždycky se musí něco obrátit podělaným navrch. Jenže kameny rozum nemají, aspoň co já vím, ale já jsem byl vždycky přes klasiku, rozumíte, Platóna a Aristotela a ti se v tomhle moc daleko nedostali, podíváme-li se na jejich teorie střízlivým okem. Dle mého skromného názoru se zbláznili z přemíry povolných chlapců. Do toho by mohli vidět spíš ti s urychlovačem částic. Ten mladík s Jackem mluvil o jednom svém příteli, co šel na tuhle školu matematiky a fyziky někde v Praze, jenže moc pil, takže na něj pak spáchali atentát po tom, co poštvál svého Frankensteina na presidenta Lincolna. Stejně jsem si vždycky

myslel, že to s tou Shellyovou byl švindl. No tak, už jste někdy viděli ženskou něco napsat? To prosím nepochází ode mě, říkal to ten ze sedmičky, ten jak si vzal svoji manželku a potom spal s tím básníkem. Já jsem jednou viděl Aničku psát recept a taky jsem mu to hned řekl. Jenže když nemají kameny rozum, tak nemůžou zešílet. Takže se muselo zbláznit něco nebo někdo jiný. Zatracený děšť! A z toho vytí je mi taky nanic. Měli by celou tu odpornou společnost rozpustit. Nejlépe v síře. Ostatně já a doktor Hyde si vystačíme bohatě i bez ní. Pokud zrovna nespí. Anebo možná nespí. Možná je na návštěvě u chlápka z dvěstěsedmnáctky, a proto má pořád moji tužku. Už si vzpomínám, byla tam voda. Co tam ale, u všech čertů, dělala voda? Na takový kámen nemá voda skoro žádný vliv, leda by to byla opravdu velká voda (anebo kyselina, ale ta působí, jak známo, spíše na lidi než na kameny). A na rozum? Voda se zbláznit nemůže, to zamítám předem, nepotřebuji ani urychlovač. Pravda ale je, že jsem jednou viděl zbláznit se muže z vody. Jenže ta měla přes čtyřicet procent ethanolu a ká. Myslím, že o tom někdo natočil film. Vodka došla. Cítím se tu bez doktora tak sám, to je pořád dokola, zas a zase mě opouští, nevrací se a já se bojím, že si našel jiného. Už ani nemám vůli mu něco vyčítat. Možná, že ty kameny byly větší, úměrně k rozlehlosti té vody. Třeba skály. Jsem si jistý, že to byla vážně chytrá myšlenka. Možná by mi vynesla povolenku na odpolední vycházku, kdyby jen tak strašně nepršelo. Kdy už dokončí ten román? Čert ví, co mu tam ten ďábel Hyde našeptává. A tak skončí všichni, co se zapletou s uměním, nemyslete si, že ne, vždyť já hrával jazz s Jackem Kerouacem ještě předtím, než zešílel. Myslím, že přišel čas přepsat Harryho Pottera.

A prosím vás, berte to jako sociální kritiku.

Dáno pod psychickým přetlakem, způsobeným tím, co přinesl červen v květnu onoho roku. Barometr se povážlivě nakláněl, až spadl ze zdi. Psi štěkali na Mars. Někdy se vyplatí neexistovat.

Dedicated to eternal love, the one still holding the pieces of my mind together, although in sort of a freaky way.